

Bente Nielsen (V):

Jeg vil starte med at komplimentere VS for et meget velgennemarbejdet og veldokumenteret forslag, men jeg må dog skuffe VS med, at det ikke er nok til at få Venstre til at gå ind for det.

Jeg er enig i, at distriktspsykiatrien skal udbygges, og amtskommunerne er da også i færd med at ændre på det psykiatriske sygehushænsen. Der er en helt klar tendens til, at man går væk fra de store psykiatriske sygehuse og i stedet vil sætse på mindre afdelinger på de somatiske sygehuse, på ambulante behandlingsmuligheder og på distriktspsykiatrien.

Når vi ikke kan støtte forslaget fra VS, så skyldes det, at der her foreslås en afvikling af samtlige psykiatriske hospitaler. Det mener vi ikke der er baggrund for. Der findes stadig meget behandlingskrævende patienter, som hospitalsafdelingerne bedst kan klare. En gennemførelse af forslaget vil også betyde, at der bliver lagt meget snævre rammer for, hvad sygehuskommunerne skal gøre på dette specielle område, og det er i strid med den overordnede politik om, at sygehushænsnet er amternes ansvar, som vi fuldt ud støtter. Vi kan ikke se et formål med at pille en enkelt del ud og lovgive særligt for dette område.

Vi vil som sagt gerne være med til at styrke den distriktspsykiatriske indsats, men det må ske inden for rammerne af det system, som vi kender. Vi må her være med til målbevidst at få udviklet et nuanceret og differentieret behandlingstilbud indeholdende distriktspsykiatri for de psykiatriske patienter.

Carsten Andersen (SF):

Det er et godt og gennearbejdet materiale, som VS her har lagt på Folketingets bord, og vores kritiske bemærkninger på to områder må ikke borttage indtrykket af vores ovenud positive holdning til forslaget.

Først og fremmest er vi af den opfattelse, at det egentlig burde være indenrigsministeren, der lagde sådan et materiale på Folketingets bord, særlig når man læser indenrigsministerens cirkulære nr. 86 af 4. april 1977, der er optrykt i psykiatribetænkningen af 1977. Indenrigsministeren lægger i sit planlægningscirkulære netop op til – og jeg citerer:

»En bevidst indsats for at søge at forebygge, at psykiske lidelser opstår, over behandling uden for institution eller på institution til en effektiv indsats for at fastholde opnåede behandlingsresultater og dermed forhindre tilbagefald.«

Det var, hvad indenrigsministeren sagde i 1977, men det er jo nogle helt andre ting, indenrigsministeren siger i dag. Nu karakteriserer indenrigsministeren VS' forslag som et radikalt brud – nu vil det jo så vise sig, om de Radikale står inde for dette brud – på den psykiatriopfattelse, som en tidligere indenrigsminister har lagt frem.

Som forslagsstillerne har beskrevet, er det generelle indtryk, at det længste, distriktspsykiatrien er kommet, er en geografisk visitation. Der er en række forsøg og projekter, som lyser op på den distriktspsykiatriske himmel, og der er i Storkøbenhavn oprettet en form for psykiatriske skadestuer, men det kan langtfra lyse op i det mørke, hvori psykiatrien i Danmark i dag befinder sig, og som indenrigsministeren burde have taget initiativet til at få belyst.

Jeg skal ikke underkende det faktum, at i de amter, hvor der ikke var psykiatriske statshospitaler, har man ved at bygge op på den bare mark fået nogle helt andre ting, end man har dér, hvor de gamle statshospitaler ligger. Noget i det kunne egentlig tilsige, at man skulle rive de gamle statshospitaler ned for at give disse amter en mulighed for at begynde fra bar mark.

Der er en ting i forslaget, som jeg godt vil gå ind på, nemlig at forslagsstillerne nævner, at den psykiatriske behandling næsten udelukkende har været varetaget af medicinsk personale. Det er ikke næsten udelukkende, det er alene. Der er ikke noget sted i den offentlige psykiatriske behandlingsverden, hvor lægerne har fraveget, at det endelige ansvar for behandlingen er lægens.

Selv om forslagsstillerne påpeger, at årsagen til psykisk lidelse skal søges inden for et meget bredt vidensområde, socialt, psykologisk og pædagogisk, gør forslagsstillerne ikke op med den lægedominerede psykiatri, men appellerer alene til, at psykiatrien skal åbne sig over for udefra kommende initiativer og inddrage andre faggrupper.

Det har psykiatrien nu haft 10 år til, og der er ikke tegn i sol og måne til, at lægefaget vil opgive sit jerngreb om psykiatrien. Og